Ч. 177. Второк 28 (15) серпня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Замах на Столипина.

Вчера рано принесли телєґрами з Петербурга вість про новий замах, яким задумано убити президента российских міністрів Столипина. Замах не удав ся о стілько, що Столипин не потерпів ніяких ушкоджень, однак жертв в людях було, після найновійших вістий, майже 60.

Телєґрами, які надійшли пізнійше, подають такі подробиці того замаху: В суботу около години 4-ої по полудни перед віллю президента міністрів Столипина, на Острові Аптикарскім заїхав винайманий повіз, запряжений в два хороші коні. В повозі сиділи 4 особи, дві одіті по цивільному, а дві в войскових заграничних мундурах. Всї разом увійшли до комнати портиєра, причім один з них держав в руці шелом, в котрім імовірно укрита була бомба. Нараз случайно в комнаті портиєра бомба упала на підлогу і настала страшна експльозия. Від вибуху погиб ґенерал-майор Семятин, урядник до окремих поручень при міністерстві внутрішних справ, а двірскому гофмайстрови Воронинову вибух відорвав голову. В комнаті портиєра погибли: портиєр, присутні там инші особи і чотири виновники замаху. Пятнайцятьлітна дочка Столипина, котра була на бальконі, потерпіла тяжкі рани на обох ногах, так що треба було приступити сейчас до ампутациї. Малий син Столипина, що був з сестрою, також тяжко ранений. Президент міністрів не потерпів ніяких ушкоджень. Загальне число жертв незвістне. Поміж раненими єсть також один з редакторів петербурґскої Аґентиї телєґрафічної, Фіршт, котрий в часї експльозиї був в однім з сусїдних комнат. Повіз, в котрім приїхали виновники замаху, цілий розторощений, візник погиб, коням нічого не стало ся. Цїла задна часть будинку знищена. Сила вибуху була така велика, що вирвала з завіс двері, ведучі до кабінету принять.

Инша телєґрама доносить, що слїдує: Виновники замаху заїхали перед віллю в повозі в хвилї, коли спис гостий був вже замкнений, отже служба не хотїла їх впустити до салї принятя, де гості ждали на президента міністрів. В часї боротьби зі службою один з прибувших, що мав на собі мундур офіцира жандармериї, випустив бомбу, котра відтак вибухла. Вибух знищив передну комнату, комнату портиєра, ведучу до салї принять, вхід на сходи і бальков другого поверха. Президент міністрів, котрий був в своїм кабінетї принять, не потерпів ніяких ран. Дочка і син Столипина, котрі були на бальконі, тяжко ранені. Именно дочка має глубокі рани на обох ногах, а син має рану в боці і нарушену кість в бедрі. Вибух покалїчив богато осіб, особливо з служби, що була тоді в передній комнаті. Число жертв виносить около 60 осіб, в котрих убитих єсть 27, а між ними міністер Хвостов, ґенерал-майор Семятин, гофмайстер Воронин, кн. Накашідже, капітан жандармериї Федоров і поліцийний аґент Казанцев, вкінци портиєр і богато із служби. З виновників замаху трех погибло, четвертого зловлено. Між раненими єсть двох урядників міністерияльних і один офіцир артилєриї. Безпосередно по експльозиї явили ся у президента міністрів міністри скарбу, маринарки і війни, ґенеральний контрольор державний, великі князї і члени дипльоматичного тїла.

Дальші телєґрами звучать:

Петербург. (Пет. Аґен.). Слїдство в справі вибуху в віллї Столипина виказало, що виновники замаху прибули до Петербурга з Москви зелїзницею Николаївскою і займили комнати при ул. Морскій. Вечером попередного дня поїхали до лїтної опери тим самим повозом. Головний виновник був досить сильний мужчина, 25-лїтний, в новім офіцирскім мундурі, під котрим було брудне біле. В хвили вибуху президент міністрів розмавляв в своїм кабінетї з двома маршалками, котрі кажуть, що було дві, а може навіть три експльозиї. По

---

1)

Чіле

єго жителї і єго богатства.

Після Л. Дарапского, дра Д. Діля, Е Кона і др. зладив К. Вербенко.

Послїдне землетрясенє в Чіле звернуло в більшій мірі увагу на сей край, котрим широкі круги европейских народів мало доси інтересували ся і ледви що з назви знали, що єсть десь в полудневій Америці такий край, хоч він вже від давна має велике значінє для европейскої торговлї, бо побіч збіжа й инших продуктів доставляє ще не лиш самій Европі але майже й цїлому сьвітови салїтри — материялу, без котрого не лиш війна в теперішних часах була би майже неможлива, але котрий має також дуже велике значінє для господарства і промислу. Чіле то край богатий у всїляке добро і людям жило би ся в нїм щасливо, як би не то, що він положений в тій полосї, де часто бувають землетрясеня і стають ся причиною великого нещастя, ось як би й послїдне, яке навістило сей край. Отже про сей край хочемо тут дещо розповісти нашим читателям.

Чіле або чілїйска република тягне ся вузкою смугою вздовж західних берегів полудневої Америки, почавши від границї Перу на півночи аж до рога Горн, котрий по правдї вже не на американьскій цїлеччинї, але на однім з островів, котрими кінчить ся полуднева Америка. Край той, всунений межи Тихий Океан з одного боку а височезні гори Кордилєри з другого, буває місцями на 170 а найбільше 350 кільометрів (около 50 миль) широкий і займає всеї землї разом з островами 776.000 квадратових кільометрів, а в нїм жиє кругло 3 міліони людий. На півночи прицирає він, як вже сказано, до републики Перу а на всході до републик Болївії і Арґентини.

В часах, коли Колюмб відкрив Америку, жили тут як і всюди в Америцї первістні жителї сеї части сьвіта Індияни, доки їх не винищили майже зовсїм такі герої з тодїшних часів як Піцарро і другі, котрих розбишацка натура гнала в новий сьвіт, де они мали надію легким способом набрати ся золота і всякого инжого добра, загарбати чужі землї і розбогатїти та ще й нажити собі слави великих героїв. Піцарро перший відкрив був Чіле, але ще не знайшов тут відразу того золота, якого сподївав ся а противно стрітив сильний опір Індиян, то й лишив сей край в спокою і обмежив ся лиш на теперішне Перу, де став ся основателем теперішної столицї того краю, Лїми.

Але небавом знайшов ся инший відважний чоловік, Портуґалець Фернандо де Маґеллєнс (званий по ішпаньски Маґеллянес, котрий в 1518 р. станув перед ішпаньским, королем Каролем V. і розповів єму свої пляни. Король слухав з подивом, як той, вже не молодий чоловік розповідав єму, що він має охоту об'їхати новий сьвіт на полудни довкола, що там може знайде ся якусь дорогу морем, якийсь канал, котрим можна буде обплисти американьску цїлечину і дістати ся до всхідної Індиї. Сей плян сподобав ся короле́ви, а коли він ще придивив ся лїпше тому чоловікови, коли видів єго очи, що сьвітили ся єму мов грань, і тоту єго стать, що надавала єму вид чоловіка вилитого моб би з зелїза та пригадав собі єго военні походи до Індиї і Африки, та й подумав собі, що у такого чоловіка не може бути нічого неможливо і за кілька днів зробив з ним умову.

З пятьма кораблями і 239 людьми залоги вибрав ся Маґеллян дня 20 вересня 1519 р. в дорогу а дня 10 січня 1520 доплив до устя ріки Ля Плята. Коло побережа Патаґонії збунтувала ся була часть залоги єго кораблїв, але він якось дав собі раду і остаточно дня 21 жовтня 1520 доплив до початку того каналу, котрий віддїлає американьску цїлечину від полудневих островів і так доплив до полудневого побережа теперішного Чіле і поправдї відкрив сей край. Не будемо тут описувати дальшої дороги сего відважного мореплавця, а скажемо лиш коротко, що з трома кораблями дня 28 падолиста виплив знову на широке море, котре длятого, що через цїлий час дальшої дороги мав погоду, назвав Тихим Океаном. Він доплив був аж до островів сьв. Лазаря названих пізнїйше Филипиньскими островами, аж відтак в борбі з володїтелем острова Матан погиб. З пятьох єго кораблїв, вернув опісля лиш один, „Вікторня“ і замість сподїваного богатства привіз лиш вість, що каналом Маґеллянa можна дїйстно переплисти з Атлянтийского до Тихохо Океана. Нова дорога стала ся була дуже важною для тодїшних Ішпанців і они старали ся її собі забез-

вибусі президент міністрів займив ся перед усім родиною і сам добув діти зпід розвалин. Дочка має обі ноги зломані і тяжкі рани на цілім тілі, а трилітний синок має рану в правім бедрі і в голові. Діти прикриті були купою піску і розвалинами; відвезено їх до шпиталю. Убиті страшенно пошарпані, так що майже не можна їх пізнати. Як доносять, перед кількома днями хотів Столипина перестерегти перед замахом увільнений від служби офіцир Боборикин, однако его не допущено до авдиєнциї. Тепер візвано Боборикина до переслуханя.

Петербург (Пет. Аґент.) Дочка Столипина по завданю їй морфіни, перевела ніч спокійно. Стан єї досить вдоволяючий. По полудни відбуло ся консиліюм в справі операциї. Цариця вдова веліла себе завідомлювати о стані здоровля дітий Столипина. В шпитали Петра і Павла єсть 24 убитих і 22 ранених, з котрих 6 вже померло, так що число осіб, котрі погибли, виносить вже 30. Чотирох ранених, котрих підозрівають о співучасть в замасі уміщено також в шпитали Петра і Павла під войсковою сторожию.

Петербург. Цар Николай вислав до президента міністрів Столипина таку телеґраму: „Не маю слів до висказаня обуреня з причини замаху. Дякую Господу, що охоронив вас і бажаю з цілого серця, аби син і дочка вскорі повернули до здоровля, як також і инші ранені особи. Николай“. — Президент міністрів одержав також телеґрами від великих князів: Володимира, Константина і Алексея, від великих княжен: Єлисавети і Евгенії і від ґр. Віттого. Стан здоровля дочки дуже грізний.

Петербург. Повіз, котрим приїхали виновники замаху, цілком знищений, візник убитий, коні оцілили. В повозї найдено набиті револьвери і инше оружиє. Вілля Столипина цілком знищена. По експльозиї побачено Столипина на розвалинах. Був дуже блідий і кричав: „На поміч, ратуйте мої діти“.

Петербург 27 серпня. Межи особами, підозрінпми о участь в замаху в віллї Столипина, котрі знаходять ся в шпитали, єсть також один вояк поліцийний. Консиліюм лїкарске при ранеиій дочці Столипина орекло, що поки що ампутация не потрібна.

Новинки.

Львів, дня 27-го серпня 1906.

— **Дрібні вісти.** У Волкові під Львовом жінка господаря Мартинюка наварила отрійних грибів і з того померло єї двоє дітий, а она сама боре ся ся зі смертию. — Бережаньска повітова рада оснувала цементові варштати в Бережанах, Кривім, Козлові і Козовій, а незадовго має повстати таке заведенє в Нараєві. — В Слуцку підрізав собі горло 115-лїтний старець Болдавешк. В шпитали заявив, що чув ся ще в силі довго жити, але страшно вже знудило ся єму житє. — Американьскі часописи нотують, що за минулу весну виїхало до Европи 200.000 Американцїв, котрі оставили тут гроша коло чверть міліярда франків, отже майже всьо, що Америка витягне з Европи за своє збіже, мясо і т. и. — Дня 11 с. м. о 4-ій годині по пол. убив грім на пасовиску в Молодії на Буковині 12-лїтного Юрія Молоча.— Утопив ся в ґірскім потоцї Гумора на Буковині дня 18 с. м. 40-лїтний Йосиф Тішлер ловлячи пструги. Тішлер, убогий зарібник полишив жінку і 6 дітий.

— **Дирекция** приватної рускої женьскої гімназиї СС. Василиянок у Львові, ул. Длуґоша ч. 17 подає до відомости, що вписи до приготовляючої і першої гімназияльної кляси, які отвирають ся в шк. р. 1906/7, відбудуть ся в днях 30 і 31 серпня і 1 вересня в годинах від 10—12 рано і 4—6 по полудни. До вписів можна зголошувати ся в Дирекциї устно або письменно, причім треба предложити: 1) метрику хрещеня на доказ, що учениця I кл. гімназияльної скінчить до 31 грудня 1906 р. найменше лїт 10, а приготовляючої 9, 2) сьвідоцтво щепленя або перебутої віспи, 3) послїдне шкільне сьвідоцтво, скоро дитина ходила до публичної школи, 4) письменну декларацию родичів, взглядно опікунів, що за науку в гімназиї будуть зарядови монастиря СС. Василиянок у Львові, при ул. Зиблнкевича ч. 24 платити все точно з гори по 20 К місячно, а в приготовляючій клясї по 5 К так само з гори місячно. Вписова такса виносить для I гімназияльної кл. 7 К 20 с., а для приготовляючої 3 К. Хто вже вповнив котре з повисших условій при вступнім іспиті, що відбув ся перед фериями, то потребує лиш доповнити, чого ще не дістає. Нові вступні іспити до приготовляючої і I гімн. кляси відбудуть ся дня 3 вересня о 10 год. рано. Шкільний рік отвирає ся дня 4 вересня о год. 8 рано торжественним богослуженєм, на котрім обовязані бути всї вписані учениці.

— **Жіноча учительска семинария** приватна з руским викладним язиком буде відкрита під зарядом СС. Василиянок в Яворові. Сего року буде відкрита I кляса семинариї. (Урядове затвердженє послїдує в найблизшім часї). Вписи кандидаток відбудуть ся дня 9 і 10 вересня, а відтак вступний іспит. Про условя принятя, оплати і т.п. можна засягнути відомости в Зарядї монастиря СС. Василиянок в Яворові.

— **Крадїж** на австрийскій виставі в Льондонї. На австрийскій виставі в Льондонї недавно тому украдено віденьскому ювілерови дорогоцінности, оцінені на 120.000 К. Тепер полиция виловила злодія. Єсть ним послугач вистави Мільнендер і якийсь Розенбавм. Украдені дорогоцїнности продали они одному з льондоньских ювілерів за 20.000 К. Розуміє ся, що оба они виправють ся рішучо вини. Якось австрийским виставцям сего року не веде ся: в Міляні наробив шкоди огонь, в Льондонї злодії...

печити, але як раз длятого треба було завоювати цілий край. В тій цїли вибрав ся був з з Перу Дієґо д'Альмаґро в 1535 до провінциї Кокімбо а за ним пішли другі его краяни та осїли там, а пізнійше під проводом Педра Вальдівіо посунулись аж до ріки Біобіо, де стрітили сильний опір місцевих жителів званих Аравканами, котрі сперли дальший похід чужинців.

На тім поки що скінчило ся. Аж в кільканайцять лїт пізнійше вислав був іспаньский король Филип II. відважного мореплавця Педра Сарміенто, щоби той забрав полудневі сторони чілійскі. Сарміенто оснував був в 1580 р. в тім місци, де нині Пунта Санта Ана оселю, котру назвав був містом Маґеллян. Тут осїло було 400 людий, але вже в шість лїт опісля застав був тут Анґлієць Кевендіш з цілої залоги лиш ще одного чоловіка.

Аж до 1797 р. Чіле не творило окремого краю, лиш належало до т. зв. іспаньского віцекоролівства Перу. В сім роцї подїлено край на т. зн. ґенеральні капітанати і Чіле мало досить значну независимість. Але події з початком 19 століття стались були причиною, що всї іспаньскі кольонії в полудневій Америцї постановили були відорвати ся від материного краю. В 1810 р. зібрала ся була в Сантіяґо народна рада, котра дня 18. вересня вибрала президентом маркіза де ля Плята. Полковник Фіґуера хотів був усунути того президента, але то єму не удало ся; в краю заворушило ся і вибухла революция. Дня 9. вересня 1811 р. зібрав ся був конґрес в імени короля; але у вересни 1812 р. три братя Каррера розігнали конґрес і проголосили независимість краю в тій цїли, щоби самі в нім запанували. З того прийшло відтак до домашної війни, котра остаточно по битві над рікою Маіпо дня 5. цьвітня 1818, в котрій чілійскі патріоти побили ґен. Озорія, що прийшов був з войском з Перу, закінчила ся тим, що Чіле відорвало ся зовсім від Іспанії і стало независимою републикою. Анґлійский льорд Тома Кокрен (Cochrane), що став був яко адмірал на службу в молоденькій републицї, заняв в січни 1820 р. місто Вальдівія і так остаточно виперли Чілійцї Іспанів з цілого краю; іспаньска залога держала ся ще лиш на острові Чільое, аж ґен. Фрейте забрав в 1826 р. і сей остров і так зробив конець іспаньскому пановaню в Чіле.

Але тепер настали в краю колотнечі і роздори між патріотами, що доси виступали спільно против ненавистного їм пановaня іспаньских шляхтичів, котрі дбали лиш про свої користи. Одна партия скинула була вибраного спільно старшого директора, а на его місце обняв правлінє ґен. Фрейре. Але вже в липни 1828 мусів і він уступити. Тепер дня 6. серпня 1828 заведено в краю нову конституцию і президентом вибрано ґенерала Пінто. По сім став президентом в цьвітни 1831 ґен. Прієто, котрий зробив спокій в краю і завів в нім добрі порядки. Відтак прийшла була війна межи Чілем а Болївією, до котрої поричину дав був головно болївійский президент Санта Круц. В сїй війнї Чілійцї здобули собі славу добрих борців а тоді вже й Іспанія признала независимість чилійскої републики.

В 1841 став ґен. Бульнес чілійским президентом. Чілійцї старали ся тепер забезпечити собі дорогу до Европи і в тій цїли оснували в 1843 р. нову кольонію на місци давного міста Маґеллян, котре так було звело ся, що его насьміхливо називано „голодовою пристанию“ (Port Famine) і висилано сюди людий лиш за кару. Нову кольонію назвали они по імени свого президента Фуэрте Бульнес. При помочи нової кольонії запанували они над каналом Маґелляна. Поправді зробили они то на шкоду арґентиньскої републики, але они держали ся при тім прибраного на державнім гербі поклику: „Por la razon o por la fuerra“ („Або правом або силою“). Арґентина запротестувала против того і жалувала ся перед державами, але то не помогло нічого; Чілійцям треба було того каналу і они запанували на нїм і так забезпечили собі звязь з Европою.

(Дальше буде).

— **Цїсарева Шарльотта Мехіканьска,** нещаслива вдовиця по мехіканьскім цїсарю Максиміліянї, котра майже сорок лїт тому назад зійшла була з розуму, кажуть, подужала знову. Так бувало вже нераз, що особи, котрі від тяжких ударів судьби зійшли з розуму, але в прочім на тїлї були здорові, в старости приходили знову до розуму. Так також, як доносять анґлійскі ґазети, стало ся й цїсаревою Шарльотою (Кароліною) сестрою теперішного бельґійского короля Леопольда, котра свого часу віддала ся була за архікн. Максиміліяна, брата нашого Цїсаря і поїхала з ним до Мехіко, де він, піддержуваний французским цїсарем Наполеоном III і его войском, засів був на мехіканьскім престолї і назвав ся мехіканьским цїсарем. Колиж Наполеон опісля здав его на ласку судьби і відкликав з Мехіка своє войско, Мехіканцї збунтували ся, побили слабе войско цїсарске, що складало ся по найбільшій части із збиранини з цілого сьвіта та й взяли зрадою самого цїсаря в неволю, а відтак розстріляли в Кверетаро. Нещаслива молоденька тоді цїсарева зійшла була з розуму. Єї привезли до Бельґії і там примістили оа замку в Бушо недалеко Брукселї, де она прожила майже 40 лїт. Свого часу доглядала єї особливо бельґійска королева Генриєта, братова, покійна жена теперішного короля Леопольда, з родо австрийска архікнягиня, котра доїздила до неї що дня із замку в Лякен. Недавно тому відвідав цїсареву брат єї король Леопольд і при сїй нагоді була она зовсїм спокійна, розмавляла зовсїм розумно і не видко було по нїй анї слїду давної єї божевільности. Цїсарева Шарльотта єсть о пять лїт молодша від свого брата і має тепер 61 лїт. Як би она его пережила то половина єї значного майна дістала би ся в спадщині донькам короля, а друга половина дїтем ґрафа Фляндриї.

— **Смерть від скажености.** В місцевости Промонтор коло Будапешту стала ся сумна подія, котра зворушила до глубини ціле тамошне населенє. Один з тамошних жителів, загально поважаний горожанин Альбін Бем помер там від скажености. Чотири тиждні тому назад укусив був єго в руку малий єго песик з котрим він бавив ся. Бема взяла була така злість, що він поліном убив пса і кинув єго в Дунай. Рана загоїла ся і Бем не звертав дальше на то уваги. Тамтої неділі він нараз занедужав а лікарі дослідили, що причиною занедужаня єсть давне укушенє пса і казали відвести Бема до інститута Пастера в Будапешті. Там розпізнали лікарі у Бема початки скажености і для успокоєня недужого дали єму відповідного ліку. Зі взгляду на небезпечний стан недужого, хотіли лікарі замкнути Бема в окремій комірці, але він не хотів на то згодити ся і ще в ночи вернув домів. Там розповів він жінці, що він вже мусить умирати і то ще так страшною смертию як смерть від скажености; они обоє довго плакали а відтак поцілували ся і попращали ся з собою. Стан Бема на другий день так був погіршив ся, що двох поліцаїв відставило єго знов до інститута Пастера. Там розпізнали лікарі, що вже нема ніякої ради. Але Бем хотів конче дома умирати; отже двох сильних дозорців відставили єго до Промонтора. Там примістили єго в окремій комнаті єго помешканя; перед отвертими дверми уставили ся два дозорці і два полицияни і так міг недужий ще до втірка розмавляти з родиною і приятелями, але вже ніхто не сьмів приступити до него. Але вже в четвер около 9 год. вечером він ослаб був дуже, підняв ся на постели і сів а відтак поклав ся знову і закликав дозорців, щоби чим скорше привязали єго раменами до постелі, бо він вже дістає нападу скажености. Ледви що єго привязали, як він дістав страшенного нападу і таки зараз від того першого нападу помер. Бем був молодим чоловіком, в 43-ім році житя. По смерти чоловіка заявила нещаслива вдовиця, що і її пес покусав. З тої причини як і длятого, що она пращаючись з чоловіком цілувала ся з ним, коли він був вже хорий, відвезли й її до заведеня Пастера в Будапешті.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: З днем 10 с. м. запроваджено в окрузі ц. к. Дирекциї зелїзниць державних в Станиславові на шляху зелїзничім Ходорів-Стрий, новий мішаний поїзд ч. 3375. — Поїзд сей курсує з возами II. і III. кляси і відїзджає з Ходорова о годині 5·14 по полудни, з Жидачева о годині 5·52 по полудни, з Гнїздичева-Кохавини о годині 6·25 вечером, з Годович о годині 7 вечером, з Верчан о годині 7·13 вечером а приїзджає до Стрия о годині 7·25 вечером.

— В цїли уможливленя публиці безпосередного зіткненя ся з ц. к. зарядом зелїзничим і устного представленя своїх желань і жалоб, як також засягненя інформаций в справах комерцияльних і тарифових, відносячих ся до перевозу на шляхах ц. к. зелїзниць державних, обїзджати будуть делеґати ц. к. Дирекциї зелїзничої більші стациї в цїли устного порозуміня з интересантами. Делеґати ті будуть принимати інтересентів з пониаше поданих місцевостий в бюрі начальника стациї а імено: В Бродах дня 5 вересня; в Перемишли дня 12 вересня і в Підволочисках дня 26 вересня.

— Внаслїдок оповіщеня оголошеного в „Wiener Zeitung" і в „Gazet-і Lwowsk-ій" розписує ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові оферту на доставу і монтованє шість ваг до важеня нерогатої худоби о силі видержимости 2500 кльґ.; по одній вазі в стациях Белз, Залуж, Угнів, Кристинопіль, Ожидів і Озірна, як також трех ваг помостових для важеня возів о силі видержимости 30 тон і 8 м. довгих, однак без деревляної будки до важеня, по одній вазі в стациях Мостиска, Судова Вишня і Задвіре. Ц. к. Дирекция зелїзниць державних буде принимати оферти найпізнїйше до 12 години в полудне дня 30 серпня 1906. Близші услівя достави можна переглянути в ц. к. Дирекциї зелїзниць державних відділ консервациї і будови (III. поверх 308).

Телеґрами.

Петербург 27 серпня. Команданта семенівского полку ґвардиї ґен Мінна убито вчера вечером в Петергофі.

Петербург 27 серпня. (Т. А.). Дальші вісти о убитю ґен. Мінна доносять, що він був зі своєю родиною на двірци в Петергофі, коли приступила до него якась молода дївчина і стрілила до него пять разів з револьвера та зранила на смерть. Жена ґен. Мінна вхопила її за руку і її зараз арештовали. Увязнена звернула увагу поліциї на лежачу на двірци бомбу. Ґен. Мінн за хвилю сконав.

Новгород 27 серпня. Серед залоги конвовової команди вибухли непокої. Ряд вояків відмовив послуху; 16 з них арештовано.

Ню-Йорк 27 серпня. Пароплав „Мехіко" відплив до Гаванни везучи 15.000 репетієрових карабінів системи Ремінґтона, 800.000 набоїв і 6 мітралез для кубаньского правительства. До 30 с. м. відпливе туди також пароплав „Канзас" і завезе 3 міліони набоїв і 5000 карабінів Ремінґтона.

Гаванна 27 серпня. Як зачувати, має нинї правительство видати амнестию для всїх тих, котрі до 30 днів вернуть до мирного занятя. Урядового потвердженя тої вісти ще нема.

Льондон 27 серпня. (Б. Райтера.) З Оттави в Канадї доносять: У віддалї 3 миль від зелїзниці Онтаріо, недалеко границї від Гудзоньского заливу відкрито великі поклади золота і срібла. Проби показали, що одна тонна видобутого каменя містить в собі 411 унций золота і 40 унций срібла.

Константинополь 27 серпня. Всї амбасадори урґували в послїднім часї у Порти залагодженє меморияду в справі жандармериї в Македониї, врученого Порті дня 5 марта а дотикаючого чотирох точок, які уложили ґен. Ґеорґіс і єго помічники войскові в цїли розширеня компетенциї македоньскої жандармериї.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

поспіш.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

поспіш.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 20/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в міcтовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).